

Lična karta

■ **Student:** Bojan Stanojević
 ■ **Mesto:** Prizren
 ■ **Fakultet:** Medicinski KG
 ■ **Prosek ocena:** 9,71
 ■ **Godina studija:** peta

FOTO N. RAUS

"BLIC" SERIJA

NAJUSPEŠNIJI STUDENTI SRBIJE

Ako budem pedijatar, neću deci često davati injekcije

KRAGUJEVAC - Najbolji student pete godine Medicinskog fakulteta u Kragujevcu oduvek je sanjao da postane doktor iako je u rodnom Prizrenu važio za svojevrsnog rekordera, jer je u definjstvu ispricao ubedljivo najviše injekcija, zbog čega su u porodici svi mislili da će se držati podalje od ordinacija. Bojan Stojanović (23) uči brzo i lako, sam se izdržava od stipendija koje je „zaradio“ sa prosekom 9,71, a na ispit ne ide bez amajlije iz podstanarskog dvorišta.

- Medicina je moja ljubav. Kao dete često sam bio bolestan i pamtim da sam često bio u ordinacijama primajući injekcije. To me nije odvratilo od toga da upišem baš ovaj fakultet, naprotiv. Samo sam se tada kleo da, ako budem pedijatar, neću tako često deci prepisivati injekcije - kaže Bojan, čija je porodica izbegla iz Prizrena 1999. godine.

U iznajmljenom stanu u kragujevačkom naselju Stanovo sve je podređeno Bojanu i njegovoj mladoj sestri Bojani, koja je takođe najbolji student medicine, ali na trećoj godini. Tata Slave i mama Divna su bez posla, žive od naknade iz Nacionalne službe za zapošljavanje, koja ukupno iznosi 17.000 dinara.

Da njihova deca nisu kao najbolja dobili stipendije, sve bi išlo mnogo teže. Ali, obradovali su ih svojom ozbiljnošću i zrelošću. Divna je domaćica i dok se priseća teških trenutaka kada su izbegli iz Prizrena i svih nedaća koje su ih snašle, kaže da su joj njihovi indeksi puni desetki najveća nagrada u životu.

BOJAN STOJANOVIĆ: Kao dete bio sam bolešljiv i pamtim da sam većito u ordinacijama čekao da primim injekcije. Međutim, to me nije odvratilo od toga da upišem medicinu

- Dok nisam Bojana videla na televiziji kako kao najbolji student prima stipendiju, nisam ni znala da može da se plaće od sreće - kaže mama Divna, koja je zadužena da ručak uvek bude na vreme na stolu, a kada pođe na ispit, obavezno prospe vodu za njim.

Bojan je ranoranilac. Ustaje oko sedam sati zbog brojnih obaveza na fakultetu. Do sada

je položio 21 ispit. Nijedan nije pao, a samo na jednom dobio je osmicu. Da bi stekao samopouzdanje, potrebno mu je da četiri puta pređe građivo. Priznaje da je imao teških trenutaka nesigurnosti kada je mislio da neće proći na ispitu. Poznat je po tome što voli da objašnjava naučeno i sebi i sestri, ali i ostalim kolegama na fakultetu.

- Učim u totalnoj tišini i

Detelina amajlija

Pored toga što ga majka na ispit obavezno isprati prosipanjem vode za njim, Bojan kaže da ona ima još jedan važan zadatak.

- Mama ima i zaduženje da pre svakog ispita u dvorištu pronade detelinu sa četiri lista. Bez nje u džepu ne idem na ispit - priznaje Bojan.

zbog toga je mojim ukućanima najteže, jer dok traje rok idu na prstima. Valjda će im se njihove „muke“ jednog dana isplatiti. Planiram da specijaliziram kardiologiju. Ne volim kada o dobrim studentima misle da su štreberi koji samo uče, uče... Naprotiv, „lud“ sam kao i svi moji vršnjaci. Izlazim u grad, provodim se, kod kuće dižem tegove, igram stoni tenis - nabraja Bojan čime se sve bavi kada ne drži knjigu u rukama.

Najboljeg studenta pete godine medicine u Kragujevcu, koji bi voleo da se stručno usavršava i u inostranstvu, raduju male stvari, a osmeh pacijenata mu je najvažniji.

- Svojim osmehom me ubede da sam na pravom putu i da nisam pogrešio kada sam odabrao medicinu.

B. RAKETIĆ